

Creating a teaching kit to develop marching snare drum playing skills in the marching band of Jaengwitthaya School, Mueang Songkhla District, Songkhla Province with the thinking process of an artist by an artist by Mr. Woraphon Phrommakom

Yuttana Pengsuriya¹, & Sitthichok Kabilapat^{2*}

¹ *Faculty of Fine Arts, Songkhla Rajabhat University*

² *Faculty of Fine Arts, Songkhla Rajabhat University*

* *Corresponding author: E-mail: sittichok.ka@skru.ac.th*

Abstract

This research aims to create and study the effectiveness of a teaching set designed to develop marching snare drum playing skills in the band of Jaengwitthaya School, Muang Songkhla District, Songkhla Province, using the artist's thinking process by artist Worapol Phrommakom. The research was conducted as a mixed-method study, combining qualitative, quantitative, and experimental approaches, with one artist serving as the instructor for 2 months. The results showed that the students' post-learning performance was 81.25%, which is higher than the hypothesis set at 80%. From the interviews with students, after learning through the artist's thinking process in all 10 aspects, it was found that the advantages included direct learning from the artist, which allowed for quality advancement in a positive direction. The students expressed high satisfaction, with an overall satisfaction level of 4.30. The topic of Rhythm (Quarter note, Eighth note, 16th note) had the highest average satisfaction score of 4.75. In contrast, the topic of Accent (Accent tap, Grid) had an average of 4.00, indicating a high level of satisfaction. This is because the students learned the thinking methods, practice techniques, systematic thinking steps, and processes that can be applied effectively in the future.

Keywords: Teaching kit, Marching Snare Drum Lessons, Artist's Thought Process

การสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงในวงโยธวาทิต ของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบ ศิลปินโดยศิลปิน ของนายวรพล พรหมาคม

ยุทธนา เฟื่องสุริยา¹ และสิทธิโชค กบิลพัตร^{2*}

1 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

2 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author. E-mail: sittichok.ka@skru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและศึกษาประสิทธิภาพ ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปินของ นายวรพล พรหมาคม การดำเนินการวิจัยเป็นงานวิจัยผสมระหว่างเชิงคุณภาพ เชิงปริมาณและแบบทดลอง โดยมีศิลปินหนึ่งท่านเป็นผู้สอนระยะเวลา 2 เดือน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียนรวมกันเท่ากับร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่ร้อยละ 80 และจากการสัมภาษณ์ นักเรียนจากการเรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปิน ทั้ง 10 ด้านพบว่า มีข้อดีนักเรียนได้เรียนรู้จากศิลปินโดยตรงและนำไปต่อยอดได้อย่างมีคุณภาพและเป็นในทิศทางในด้านบวก นักเรียนมีความพึงพอใจมากความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 โดยในหัวข้อ Rhythm (Quarter note, Eighth note, 16TH note) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ระดับ 4.75 และในหัวข้อ Accent (Accent tap, Grid) มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก เพราะได้เรียนรู้วิธีคิด การฝึกซ้อม ขั้นตอนการคิดอย่างเป็นระบบและมีกระบวนการเพื่อนำไปใช้ได้จริงในอนาคตต่อไป

คำสำคัญ: ชุดการสอน, กลองสแนร์มาร์ชชิง, กระบวนการคิดแบบศิลปิน

บทนำ

โรงเรียนแจ้งวิทยา ตั้งอยู่ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ของวัด พ.ศ.2488 ใบอนุญาตเลขที่ 8 /2503 ขออนุญาตจัดตั้งโรงเรียน เมื่อวันที่ 17 เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2503 โดยพระวิเชียรโมลี (แสง ญาณโสภณ) อดีตเจ้าอาวาสวัดแจ้ง ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา เป็นผู้ลงนาม ในฐานะเป็นผู้รับใบอนุญาต (เจ้าของ) โดยมีคณะกรรมการผู้ก่อตั้งประกอบด้วย พระครูพุทธศาสนโสภณอดีตเจ้าอาวาสวัดโรงวาส ตำบลบ่อทราย อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา อดีตเจ้าคณะอำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พระครูไพศาลสังฆกิจ อดีตเจ้าอาวาสวัดวังปริง ตำบลเขามิเกียรติ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา อดีตเจ้าคณะอำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ปัจจุบันโรงเรียนแจ้งวิทยา เปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับเตรียมอนุบาล ระดับปฐมวัยถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในปีการศึกษา 2567 มีนักเรียนจำนวน 2,947 คน (โรงเรียนแจ้งวิทยา, 2567)

วงโยธวาทิตโรงเรียนแจ้งวิทยาได้เริ่มก่อตั้งวงเมื่อปี พ.ศ. 2540 โดยเริ่มจากวงเมโลเดียน และเครื่องดนตรีประเภทเครื่องกระทบที่น้อยชิ้น จนมาถึงในปี พ.ศ. 2541 เริ่มการพัฒนาและสร้างเป็นวงโยธวาทิต ซึ่งมีประเภทเครื่องดนตรี ดังนี้ 1.เครื่องเป่าลมไม้ 2.เครื่องเป่าลมทองเหลือง 3.เครื่องกระทบ และนักแสดงประกอบ (คิลเลอร์การ์ด) และได้เริ่มก่อตั้งวงและมีการพัฒนาเป็นวงสตริง วงลูกทุ่งของโรงเรียนแจ้งวิทยาจนถึงปัจจุบัน เครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมจากผู้เรียนเป็นจำนวนมาก ได้แก่ กลองสแนร์หรือเรียกว่า สแนร์มาร์ชซึ่งเป้าหมายของวงโยธวาทิตโรงเรียนแจ้งวิทยา คือ การสร้างนักเรียนที่เล่นกลองสแนร์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของวงโยธวาทิต เพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จหรือมีการพัฒนานักเรียนในระดับที่สูงขึ้นและเป็นอาชีพที่มั่นคงได้ วิชาญ แก้วทงค์ (2567)

ปัญหาการสอนสแนร์มาร์ชชิงในอดีต คือ การที่นักเรียนได้เรียนรู้จากคุณครูแบบการจดจำ ไม่มีแบบแผนที่เป็นสากล นักเรียนฝึกกลองสแนร์โดยวิธีการแบบพี่สอนน้อง เลียนแบบการตีจากการซ่อมซึ่งทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ และการปฏิบัติที่ซ้ำๆ ได้ยาก ส่งผลถึงการได้เข้าร่วมการอบรมกับวิทยากรหรือกลุ่มเพื่อนๆ ต่างโรงเรียนทำให้นักเรียนเกิดความไม่เข้าใจวิธีการคิดที่เป็นแบบแผนตามระบบสากล และการต่อยอดในการซ้อมระดับที่สูงขึ้นต่อไป ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นจึงได้คิดหาวิธีการเพื่อพัฒนาซึ่งบ่มเพาะผู้เรียนโดยใช้กระบวนการคิดแบบศิลปิน คือการสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีที่ถูกต้องจากจุดเริ่มต้นจนสามารถพัฒนาตนเองเพื่อการเรียนรู้ที่ไม่รู้จบ การศึกษาได้ตลอดชีวิต และนำไปใช้กับบทเพลงต่างๆ ต่อไป

หลักสูตรแกนกลางพหุศิลปศึกษา (National Core Arts Standard) ฉบับปี 2014 ของประเทศสหรัฐอเมริกา หลักสูตรพหุศิลปศึกษาซึ่งหนึ่งในรายวิชานั้นคือ ดนตรี ที่มุ่งเน้น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดกระบวนการคิดทางดนตรี เช่นเดียวกับศิลปิน (Think as Artist) การคิดแบบศิลปิน ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นตอนการเลือก การวิเคราะห์ และการตีความงานศิลปะเพื่อการนำเสนอ 2. ขั้นตอนการพัฒนา ปรับปรุงด้านเทคนิคและผลงานให้มีคุณภาพเพื่อการนำเสนอ 3. ขั้นตอนการสื่อสารแสดงถึงความหมายทางศิลปะผ่านการนำเสนอผลงาน สำหรับวิชาดนตรีศึกษา ซึ่งเป็นศาสตร์หนึ่งในพหุศิลป์ (Arts Education) จากการศึกษากระบวนการคิดแบบศิลปิน มีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ คือ การ คิดก่อนเล่น คิดระหว่างเล่น และคิดหลังเล่น หมายถึง ก่อนที่จะเริ่ม ผู้เรียนจะต้องคิดก่อนว่าจะเล่นยังไม่มีเรื่องอะไรบ้างที่จะต้องเล่นและที่สำคัญคือการเล่นครั้งแรกให้ถูก ส่วนการคิดระหว่างเล่น คือ การที่ผู้เรียนมีสมาธิอยู่กับสิ่งที่เล่น เพื่อไม่ให้เกิดข้อผิดพลาดระหว่างเล่น และคิดหลังเล่น หากเกิดข้อผิดพลาดผู้เรียนจะต้องนำมาปรับปรุงในครั้งต่อไป ผู้วิจัยจึงได้นำเอาแนวทางดังกล่าวมาผนวกกับการเรียนการสอนกลองสแนร์

มาร์ชซึ่งด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน โดยแบ่งทักษะการเรียนรู้ไว้ฝึกซ้อม 5 ด้าน คือ ทักษะการอ่านโน้ต, Rudiment, Dynamic, Rhythm, Accent

จากข้อมูลผู้วิจัยจึงมีความสนใจพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยวิธีการใหม่ๆ โดยการใช้ศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งมาเป็นส่วนหนึ่งของการสอนในโรงเรียนแจ้งวิทยา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน ของนายวรพล พรหมาคม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยาด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการสอนกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยาด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนกลองสแนร์มาร์ชซึ่งด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินเมื่อสิ้นสุดการทดลองนักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียนรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปินมีความพึงพอใจในระดับดีมากต่อการสอนด้วยแนวคิด และกระบวนการดังกล่าว

หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการคิดแบบศิลปิน

กระบวนการคิดแบบศิลปินกำหนดไว้ใน หลักสูตรแกนกลางพหุศิลปศึกษา (National Core Arts Standard) ฉบับปี 2014 ของประเทศสหรัฐอเมริกา หลักสูตรพหุศิลปศึกษาซึ่งหนึ่งในรายวิชานั้นคือ ดนตรี ที่มุ่งเน้น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดกระบวนการคิดทางดนตรี เช่นเดียวกับศิลปิน (Think as Artist) การคิดแบบศิลปิน ออกเป็น 3 ขั้นตอน (National Coalition for Core Arts Standard, 2014) ดังนี้

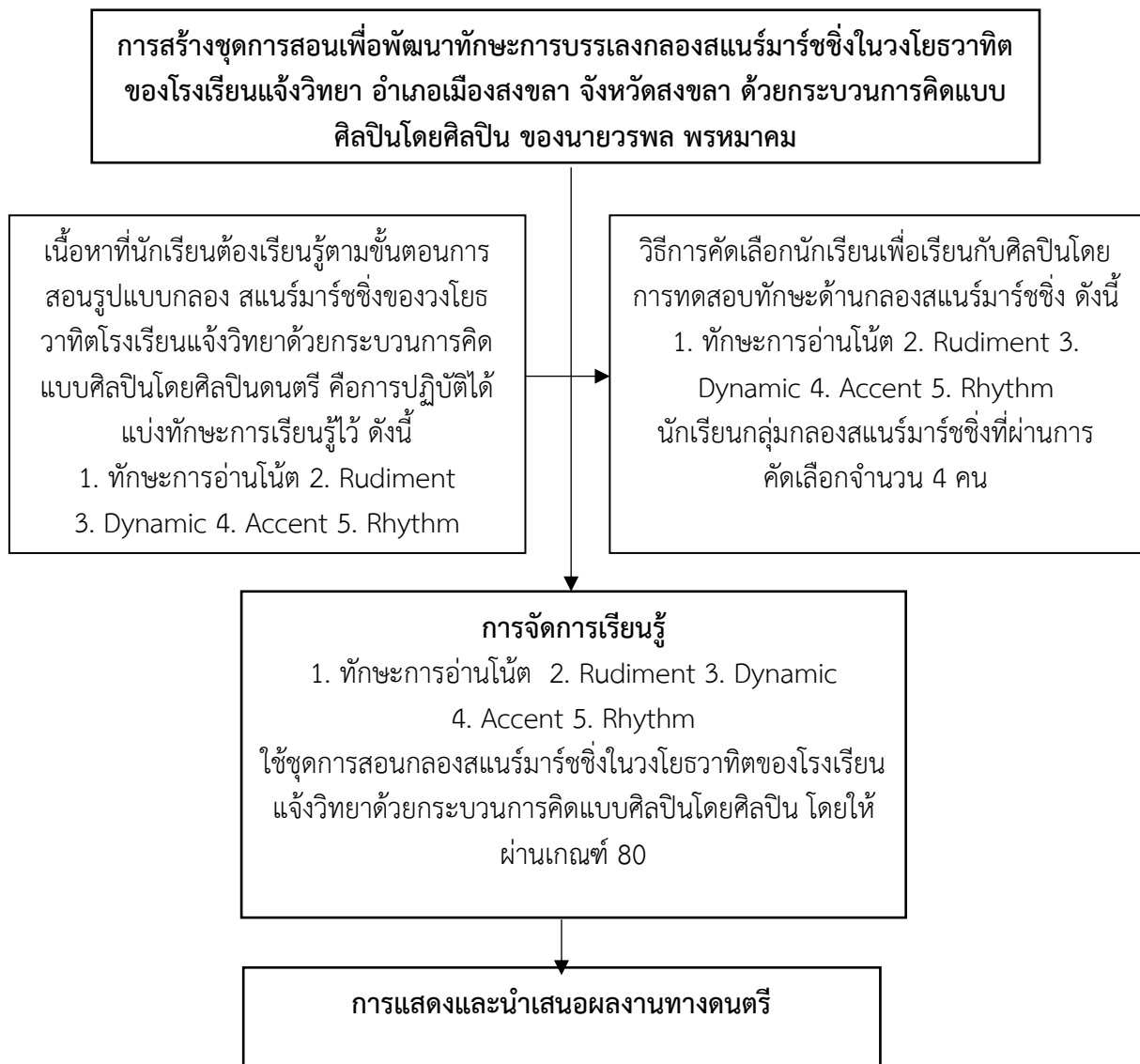
1. ขั้นตอนการเลือก การวิเคราะห์ และการตีความงานศิลปะเพื่อการนำเสนอ
 2. ขั้นตอนการพัฒนา ปรับปรุงด้านเทคนิคและผลงานให้มีคุณภาพเพื่อการนำเสนอ
 3. ขั้นตอนการสื่อแสดงถึงความหมายทางศิลปะผ่านการนำเสนอผลงาน สำหรับวิชาดนตรีศึกษา ซึ่งเป็นศาสตร์หนึ่งในพหุศิลป์ (Arts Education) ซึ่งได้แบ่งกระบวนการสอนการปฏิบัติ ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้
- (1) ขั้นตอนการเลือก การวิเคราะห์และการตีความ นักเรียนมีการคัดเลือก Rudiment จากความง่ายไปยาก เพื่อใช้ในการพัฒนาตนเองในการเรียนแล้วนำมาวิเคราะห์ว่าสามารถนำไปปรับใช้ในเพลงได้อย่างไร
 - (2) ขั้นตอนการฝึกซ้อม การประเมิน และการปรับปรุง นำหัวข้อที่ศิลปินให้มาพัฒนาฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอประเมินตนเองในระหว่างการฝึกซ้อมกลองสแนร์มาร์ชซึ่งและปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนา
 - (3) ขั้นตอนการแสดงและการนำเสนอผลงานทางดนตรี เป็นกระบวนการเรื่องฝึกซ้อมส่วนตัวและการปฏิบัติรวมวง การออกแบบการแต่งกายให้กับการแสดง ลักษณะในการยืน อารมณ์เพลง ความเหมาะสมของเวลาในการทำการแสดง ความเหมาะสมของการแสดง

การประเมินตนเองในการเรียนรู้ดนตรี

ครูประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นประเมินผลจะเป็นทางการหรือไม่ ครูให้ความเห็นสะท้อนกับนักเรียนเพื่อแจ้งการวางแผนสำหรับการสอน ครูสอนดนตรีประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนในการวิเคราะห์อย่างต่อเนื่องของการแสดงของนักเรียนในชั้นเรียน การฝึกซ้อมและบทเรียนส่วนตัว การประเมินผลจะถูกกำหนดอยู่ในโครงสร้างของกระบวนการซึ่งมีลักษณะร่วมกันอย่างต่อเนื่องระหว่างครูสอนดนตรีและนักเรียน ผู้เรียนแบบประเมินความคิดจะพัฒนาความสามารถในการประเมินตนเองมากกว่าพึ่งพาการคำสอนจากครู ในขณะที่นักเรียนดนตรีมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองมากขึ้น พวกเขากลายเป็นผู้เรียนที่มีความอิสระมากขึ้น นักวิจัยการศึกษาจำนวนมากกำหนดทักษะหลักแบบการประเมินความคิดเป็น (1) การวางแผน (2) การตรวจสอบตนเอง (3) การประเมินตนเอง และพวกเขาสังเกตเห็นว่าผู้เรียนแบบกระบวนการประเมินความคิดที่มีส่วนร่วมในการกระทำสิ่งเหล่านั้นก่อน ระหว่างและหลังการกระทำ ในการเรียนรู้ทักษะ การพิจารณาถึงผลกระทบที่ชัดเจนของการสะท้อนตนเองต่อการเรียนรู้ดนตรี รวมถึงกลยุทธ์การสอนที่ออกแบบมาเพื่อส่งเสริมการสะท้อนตนเองในกลุ่มผู้เรียนดนตรี การสะท้อนตนเองนำไปสู่ผู้เรียนแบบ การสะท้อนตนเอง สู่การประเมินตนเองตามธรรมชาติ (การประเมินตนเอง) ในขณะที่การสะท้อนตนเองอาจจะไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในส่วนหนึ่งของนักเรียน การประเมินตนเองแสดงถึงระดับของผู้เรียนที่เกี่ยวกับความสำเร็จของการเรียนรู้ ในขณะที่มีส่วนร่วมในการประเมินตนเองผู้เรียนตัดสินใจผลงานของพวกเขาเกี่ยวกับมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่มีมาก่อน ซึ่งโดยทั่วไปกำหนดโดยครูหรือผู้เรียน ด้วยเหตุนี้การประเมินตนเองจึงมีละเอียดมากกว่าการสะท้อนตนเอง การประเมินตนเองมีความสัมพันธ์กับ การประเมินความคิดตนเอง เหมือนกับการสะท้อนตนเอง: มันเป็นการกระทำที่ต้องใช้การประเมินความคิดตนเอง และในขณะเดียวกันก็เป็นองค์ประกอบของการประเมินความคิดตนเอง (ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์, 2560) ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ การปฏิบัติได้แบ่งทักษะการเรียนรู้ไว้ 6 ด้าน คือ 1) ทักษะการอ่านโน้ต 2) Rudiment 3) Dynamic 4) Accent 5) Rhythm และ 6) การนำเสนอผลงาน

ในขณะเดียวกัน นักวิจัยด้านการศึกษาก็ได้ตรวจสอบว่า การประเมินตนเองของนักศึกษาในสาขาวิชาทางวิชาการ ตัวอย่างเช่น ในโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่จัดทำขึ้นในหมู่เด็กๆ ในระดับเกรด 1 ถึง 5 ของ Cunningham, Krull, Land, and Russell (2000) ได้ใช้โปรแกรมที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายและการประเมินตนเอง เมื่อเริ่มต้นของการศึกษานักวิจัยมีความกังวลกับนักเรียน "ขาดทักษะการประเมินความคิดตนเอง" ทางหลักสูตรเลยเน้นการที่เพิ่มในการกำหนดเป้าหมายสิ่งนี้ คือ กิจกรรมการประเมินผู้เรียนแสดงให้เห็นการปรับปรุงใน 4 ด้าน คือ 1) มีความอดทน 2) รู้วิธีการแก้ปัญหา 3) มีแรงกระตุ้น และ 4) ความถูกต้องแม่นยำ

จากแนวคิดดังกล่าวจึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ได้สร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน ของนายวรพล พรหมาคม ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปินของนายวรพล พรหมาคม ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมระหว่างวิจัยเชิงคุณภาพกับวิจัยเชิงปริมาณ (Mixed Methods Research) และการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยกำหนดขั้นตอนไว้ดังนี้ หนึ่งกลุ่มทดสอบก่อนและหลัง (One Group Pretest Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนกลุ่มกลองสแนร์มาร์ชชิงวงโยธวาทิตโรงเรียนแจ้งวิทยา จำนวน 10 คน ผู้วิจัยเป็นผู้คัดเลือกนักเรียน และออกแบบการทดสอบเพื่อการสอนกลองสแนร์มาร์ชชิงด้วยกระบวนการคิดแบบ

ศิลปินโดยศิลปิน ในโรงเรียนแจ้งวิทยา เพื่อเรียนกับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง โดยต้องผ่านการทดสอบทักษะการปฏิบัติกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่ผ่านการทดสอบ คือ นักเรียนวงโยธวาทิตกลุ่มกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง จำนวน 4 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดการสอนและการหาค่า (IOC)
2. แบบประเมินตนเองของนักเรียน
3. ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำแบบฟอร์มของกระบวนการคิดแบบศิลปิน เพื่อใช้ประกอบสอนกลองสแนร์ มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตโรงเรียนแจ้งวิทยา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน ที่ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเสร็จแล้วนั้น นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้เลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีคุณสมบัติเป็นคุณครูสอนที่มีชื่อเสียงและมีประสบการณ์การสอนวิชาดนตรีสากล ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 ท่าน อาจารย์ประจำที่สอนวิชาเอกกลองชุดหรือกลองสแนร์มาร์ชในระดับอุดมศึกษา คุณวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีประสบการณ์สอน ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน และศิลปินที่มีผลงานระดับประเทศ จำนวน 2 ท่าน รวมเป็น 5 ท่าน

โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนความคิดเห็นในการพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดการสอนมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าชุดการสอนมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าชุดการสอนไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

เกณฑ์ค่า IOC มีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป

เมื่อได้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำแบบฝึกกลับมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง มีความเหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

1. นำชุดการสอนกลับมาปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อความเหมาะสม แล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอความเห็นชอบอีกครั้ง ก่อนนำไปทดลองจริงกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำชุดการสอนไปใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ผ่านการทดสอบการปฏิบัติ จำนวน 4 คน

สรุป การหาความรู้ของการวิจัยเชิงคุณภาพได้กำหนดไว้ 3 หัวข้อหลัก คือการสอนกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง จากเอกสาร ตำรา กระบวนการคิดแบบศิลปิน และการสอนโดยศิลปิน ซึ่งเป็นหัวข้อที่มีความสำคัญเพราะเป็นข้อมูลในการที่จะพัฒนาและทำให้งานวิจัยชิ้นประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

1. ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่อง โดยการใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง จำนวน 14 คาบ สัปดาห์ละ 2 คาบ (คาบละ 60 นาที) ดังนี้

- 1). หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ทักษะการอ่านโน้ต (4 คาบ)
- 2). หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 Rudiment (4 คาบ)
- 3). หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 Accent (2 คาบ)
- 4). หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 Dynamic (2 คาบ)
- 5). หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 Rhythm (2 คาบ)

2. ดำเนินการทดสอบหลังเรียนหลังสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิง

3. นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงมาวิเคราะห์ผล สรุปผล และอภิปรายผล

กระบวนการคิดแบบศิลปิน

การปฏิบัติ ได้แบ่งทักษะการเรียนรู้ไว้ 6 ด้าน คือ 1) ทักษะการอ่านโน้ต 2) Rudiment 3) Dynamic 4) Accent 5) Rhythm 6) การนำเสนอผลงาน

การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยเลือกใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ คือ ผู้วิจัย ศิลปินครูผู้สอน ตัวของนักเรียน แบบประเมินตนเองของนักเรียน ดังนี้ (1) แบบประเมินทักษะปฏิบัติและบริบทโดยผู้วิจัย ศิลปินผู้สอน (2) แบบประเมินตนเองของนักเรียน และ (3) แบบสัมภาษณ์ ซึ่งสัมภาษณ์นักเรียนโดยผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัยและอภิปราย

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลจากการศึกษาค่าดัชนีประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงในวงโยธวาทิต ของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน พบว่า นักเรียนจะมีผลการเรียนรู้แบบหลังเรียน (Summative) รวมกันเท่ากับร้อยละ 81.25 ซึ่งสูงกว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่ร้อยละ 80 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ภาพรวมของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อนำมาเปรียบเทียบระดับความก้าวหน้าของนักเรียน กลุ่ม เก่ง ปานกลาง และอ่อน

คนที่	กลุ่ม	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ระดับความก้าวหน้า %	ระดับความคาดหวัง
1	เก่ง	75	92	85 %	80%
2	ปานกลาง	55	78	115%	70%
3	ปานกลาง	58	80	110%	70%
4	อ่อน	45	75	150%	60%
ผลเฉลี่ยรวม		58.25	81.25	115	

*เกณฑ์ความก้าวหน้าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน และก่อนเรียนที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 20

จากตารางที่ 1 พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชชิงในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปินมีคะแนนหลังเรียนเฉลี่ยที่ร้อยละ 81.25 คะแนน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ที่มีผลรวมคะแนนหลังเรียนมากกว่าร้อยละ 80 ในส่วนของค่าดัชนี ประสิทธิภาพพบว่านักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากการเรียนด้วยชุดการสอนโดยรวมร้อยละ 115 ทั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังเรียน ผู้เรียนมีผลคะแนนเป็นไปตามสมมติฐานค่าความคาดหวังความก้าวหน้าที่ตั้งไว้ คือ กลุ่มเก่ง มีระดับความก้าวหน้าร้อยละ 85 กลุ่มปาน

กลาง มีระดับความก้าวหน้าที่ย่อยละ 115 และ 110 กลุ่มอ่อน มีระดับความก้าวหน้าที่ย่อย ละ 150 จากผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาของผู้เรียนเป็นไปตามสมมติฐานด้านความก้าวหน้าที่ตั้งไว้

2. ในด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยเอกสารการสอนของผู้วิจัยมีผลดังนี้ ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนของเอกสารการสอนกลองสแนร์มาร์ชซึ่งร่วมกับการสอนของศิลปิน 80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปินต่อการสอนด้วยชุดการสอนกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง

ด้านทักษะปฏิบัติ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.ทักษะการอ่านโน้ต	4	4.25	85	0.43	มาก
2.Rudiment (Single, Double, Paradiddle)	4	4.25	85	0.43	มาก
3.Dynamic	4	4.25	85	0.43	มาก
4.Accent (Accent tap, Grid)	4	4.00	80	0.71	มาก
5.Rhythm (Quarter note, Eighth note, 16 TH note)	4	4.75	95	0.43	มากที่สุด
ผลรวม	4	4.30	86	0.49	มาก

จากตารางที่ 2 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 โดยในเรื่อง Rhythm (Quarter note, Eighth note, 16TH note) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดที่ระดับ 4.75 ลำดับถัดมา คือ เรื่องทักษะการอ่านโน้ต Rudiment (Single, Double, Paradiddle) Dynamic มีค่าเฉลี่ย 4.25 และเรื่อง Accent (Accent tap, Grid) มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก

และผลการสัมภาษณ์ศิลปิน และนักเรียนพร้อมสังเกตการณ์การเรียนการสอนด้วย กระบวนการคิดแบบศิลปิน ทั้ง 10 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. การที่เราจะได้เป็นมือชีพทางด้านกลองสแนร์มาร์ชซึ่งได้นั้นนักเรียนได้มีวิธีคิดอย่างไรมีขั้นตอนนี้หรือไม่ เช่น การคิดก่อนเล่นหรือคิดก่อนการฝึกซ้อมอย่างไร ? และได้เรียนรู้ในด้านต่างๆอย่างไร ? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่าต้องมีวินัยในการการฝึกซ้อม รู้ถึงท่อนเพลงแต่ละท่อน จังหวะของกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง

2. ในการคัดเลือก Rudiment single, Double, Paradiddle ที่ใช้ในการเรียนกับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในครั้งนี้กลุ่มทดลองมีวิธีการคัดเลือก Rudiment อย่างไร? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่าเลือกจากความยากง่ายของ Rudiment และทำการฝึกจากง่ายไปยาก

3. ในการวิเคราะห์ Rudiment ทั้ง 3 แบบ คือ single, Double, Paradiddle ที่ใช้ในการเรียนกับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในครั้งนี้กลุ่มทดลองมีวิธีการวิเคราะห์ Rudiment อย่างไร ? และเรียนรู้หรือได้ผลการวิเคราะห์ Rudiment นั้นเป็นอย่างไร ? และสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ในการแสดงของตนเองอย่างไร ? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า เป็น Rudiment เริ่มต้น เหมาะกับการฝึกและนำมาออกแบบฝึกหัดได้อย่างง่ายดายได้ เพื่อต่อยอดนำไปใช้ในบทเพลงที่ยากขึ้น

4. ในการตีความ Rudiment ทั้ง 3 แบบ คือ single, Double, Paradiddle ที่ใช้ในการเรียนกับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในครั้งนี้กลุ่มทดลองมีวิธีการตีความ Rudiment อย่างไร? และเรียนรู้หรือได้ผลของการตีความ Rudiment นั้นเป็นอย่างไร? และสามารถนำเอาความรู้ที่ได้ไปใช้ในการแสดงของตนเองอย่างไร?

สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า เป็น Rudiment ศึกษาจากสัดส่วนของตัวโน้ตวิเคราะห์ ว่าสัดส่วนของจังหวะตกและจังหวะยกใช้รู้ดีแม่นยำมือข้างซ้ายหรือมือข้างขวา

5. กลุ่มทดลองได้เรียนรู้วิธีการฝึกทำความเข้าใจกับการอ่านโน้ตกลองสแนร์มาร์ชซึ่งอย่างไรหรือมีวิธีการเรียนรู้แบบใหม่อย่างไร? มีการประเมิน และการปรับปรุงอย่างไร? ระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน หรือการเรียนรู้กับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งมีข้อดีหรือแตกต่างกันอย่างไร? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า มีข้อดีแตกต่างกับการฝึกกับคุณครู เพราะว่า ศิลปินมีวิธีการสร้างแรงจูงใจ กระบวนการสอนโดยมีประสบการณ์สอนปรับตามความเหมาะสมให้ตรงกับความสามารถของนักเรียน

6. กลุ่มทดลองได้ฝึกและปฏิบัติกับการตีกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง โดยใช้ Metronome อย่างไร และมีความสำคัญมากขนาดไหน? มีการประเมิน และการปรับปรุงอย่างไร? ระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน หรือการเรียนรู้กับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งมีข้อดีหรือแตกต่างกันอย่างไร? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า การที่ซ้อมกับ Metronome ทำให้นักเรียนรู้ถึงความสำคัญของบีทและเล่นโน้ตตรงจังหวะมากขึ้น

7. กลุ่มทดลองได้เรียนรู้ Rudiment และฝึกปฏิบัติอย่างไร? มีการประเมิน และการปรับปรุงอย่างไร? มีการประเมิน และการปรับปรุงอย่างไร? ระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน หรือการเรียนรู้กับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งมีข้อดีหรือแตกต่างกันอย่างไร? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า ได้ฝึกซ้อมรูตินในแบบที่ถูกต้อง และนำไปต่อยอดกับบทเพลงอื่นๆ ในระดับที่สูงขึ้นได้

8. กลุ่มทดลองได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเรื่อง Dynamic and Accent อย่างไร? มีการประเมิน และการปรับปรุงอย่างไร? ระหว่างการเรียนรู้ในชั้นเรียน หรือการเรียนรู้กับศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งมีข้อดีหรือแตกต่างกันอย่างไร? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า Dynamic and Accent มีความสำคัญกับการฝึกซ้อมอย่างมากเพราะจะได้เรียนรู้จังหวะหนัก – เบาและทำให้เพลงมีความน่าสนใจมากขึ้น

9. กลุ่มทดลองได้มีการคิดหรือวางแผนการแสดงและการนำเสนอผลงานทางดนตรีต่อสาธารณชนไว้อย่างไร? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า กระบวนการเรื่องการฝึกซ้อม ส่วนตัวและการรวมวง การออกแบบการแต่งกายให้กับการแสดง ลักษณะในการยืน อารมณ์เพลง ความเหมาะสมของเวลาในการทำการแสดง ความเหมาะสมของการแสดง เริ่มจาก ยาก – ยาก

10. ข้อดี และอุปสรรคของการเรียนรู้และปฏิบัติของกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง มีอย่างไรบ้าง? สรุปผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลอง กลุ่มทดลองบอกว่า ข้อดีนักเรียนได้เรียนรู้จากศิลปินโดยตรงและนำไปต่อยอดได้อย่างมีคุณภาพ อุปสรรคของการเรียนรู้ เวลา และกิจกรรมที่โรงเรียนอาจจะไม่ผลต่อการฝึกซ้อม

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเชิงทดลองและเชิงคุณภาพในการหาประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยาอำเภอเมืองสงขลาจังหวัดสงขลาด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปินตามวัตถุประสงค์การวิจัยและได้คะแนนโดยรวมเป็นไปตามสมมติฐานและด้านความก้าวหน้าค่าคะแนนร้อยละ 115 ซึ่งสูงกว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ทั้งนี้ได้ศึกษาด้านเชิงคุณภาพเพื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนเพื่อสนับสนุนและค้นคว้าปัญหาที่เกิดขึ้นอภิปรายผล ได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวัดผลด้วยคะแนน

1.1 เกณฑ์ 80 เป็นเกณฑ์ที่ตั้งขึ้นโดยปกติในการศึกษาในปัจจุบัน แต่กระนั้นผู้วิจัยต้องการเห็นความก้าวหน้าของผู้เรียนเพื่อให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด เนื่องจากการตั้งสมมติฐาน ที่นิยามตั้ง 80 / 80 มีความสำคัญกับเด็กที่มีความสามารถแตกต่างกัน โดยเด็กเก่งในการสอบสามารถ ทำได้เกิน 80 ถ้าในการวิจัยต้องการคะแนนเกณฑ์ดังกล่าว เมื่อสอบก่อนเรียนได้มากก็มีแนวโน้มลด ความตั้งใจลง ในขณะที่เด็ก

อ่อนเมื่อทดสอบก่อนเรียนมีแนวโน้มคิดว่ายากมากสำหรับตนเองที่คะแนน 80 ส่วนเด็กปานกลางมีความเครียดน้อยกว่าเด็กทุกกลุ่ม เพราะการสอบและทำคะแนนได้ 80 สามารถทำได้ ดังนั้นการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางดนตรีศึกษาโดยการใช้แนวคิดระดับ พฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน (Student Objective Learning) ที่ยอมรับความแตกต่างหลากหลายของผู้เรียนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีการพัฒนาก้าวหน้าไปอย่างสูงสุดตามความสามารถของตน และช่วยให้ นักวิจัยสามารถพัฒนานวัตกรรมได้สอดคล้องกับความเป็นจริงในห้องเรียนมีความสอดคล้องกับ ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2560) ที่ได้กล่าวถึงการหาประสิทธิภาพของนวัตกรรมทางดนตรีศึกษาโดยการใช้ แนวคิดระดับพฤติกรรมที่คาดหวังของผู้เรียน

1.2 การที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากต่อการสอนกลองสแนร์มาร์ชซึ่งด้วยศิลปินเกิด จากศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ มีประสบการณ์ มุมมอง การสะท้อนถึงสิ่งที่ดี ด้อย บอกได้ถึงจุดบกพร่องของผู้เรียน และมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพนักดนตรี ซึ่งเป็นสิ่งจูงใจให้นักเรียนมีความสุขและ ส่งผลถึงการตั้งใจศึกษาเรียนรู้และเก็บเกี่ยวความรู้ประสบการณ์เหล่านี้นำไปใช้ได้ในอนาคตต่อไป ซึ่ง มีความสอดคล้องกับศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์ (2547) และเบนตัน (Benton, 2014) ที่กล่าวถึงการเรียนการสอนในปัจจุบันที่มุ่งเน้นผลผลิตเป็นสิ่งที่ล้ำสมัย เนื่องจากการเรียนการสอนที่ดูแลผลผลิตนั้นได้ส่งผล ให้รูปแบบของการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่ในรูปของการแข่งขัน ปัจจุบันปรัชญาการศึกษาสมัยใหม่ เน้น ให้นักเรียนเก่ง ดีและเรียนอย่างมีความสุข ไม่อยู่ในรูปของการแข่งขัน แต่อยู่ในรูปของการร่วมมือกับ สังคมโลกต้องการสังคมที่ทุกคนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การแข่งขันเพื่อชิงความเป็นหนึ่งนั้นได้สร้าง ระบบสังคมที่แก่งแย่งกัน ซึ่งเป็นอันตรายต่อสังคม ภายหน้า รวมทั้งการวัดผลผลิตนั้นไม่สามารถวัด ถึงความสามารถอันแท้จริงของผู้เรียนได้ว่า แท้จริงแล้วผู้เรียนมีความสามารถอันแท้จริงเพียงใดทำให้เกิดการเรียนเพื่อสอบไม่ใช่การเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริงเป็นการ สอนให้เขา เพื่อสอบให้ได้เท่านั้น ไม่ได้สร้างผู้เรียนที่สามารถคิด มีวิจารณญาณในการคิด (Critical Thinking) และการคิดแบบตระหนักรู้ในการรู้คิดของตนเอง (Metacognitive)

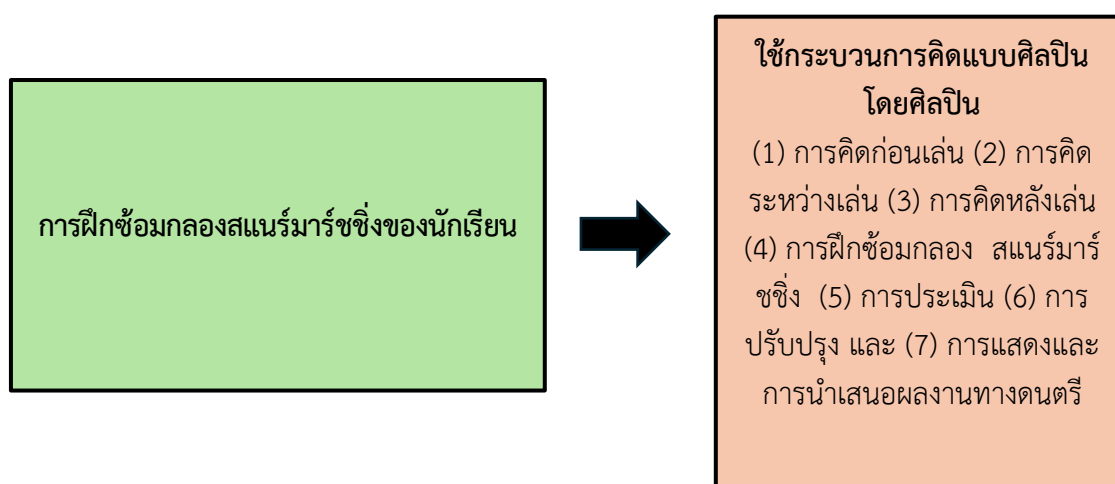
2. ด้านผลการเรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปิน

การอภิปรายผลการเรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปิน เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญ ในการที่จะฝึกฝนตนเองของนักเรียนให้เป็นผู้ที่มีการเรียนรู้อย่างมีขั้นตอนในเรื่องของกระบวนการคิด การวางแผน การฝึกซ้อม การจดบันทึกและการเปิดใจกว้างที่จะรับฟังข้อเสนอแนะ โดยที่เน้นให้ ผู้เรียนกลองสแนร์มาร์ชซึ่งกับศิลปินมีการเรียนรู้ถึงกระบวนการ ขั้นตอนดังกล่าว เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนา ตนเองและนำไปสู่การเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด เพื่อการดำรงอยู่ในเส้นทางสายศิลปินและนักบรรเลง กลองสแนร์มาร์ชซึ่งมีอาชีพต่อไปของนักเรียน สรุปผลการเรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปิน ทั้ง 7 ด้าน คือ (1) การคิดก่อนเล่น (2) การคิดระหว่างเล่น (3) การคิดหลังเล่น (4) การฝึกซ้อมกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง (5) การประเมิน (6) การปรับปรุง และ (7) การแสดงและการนำเสนอผลงานทางดนตรี ได้ดังนี้ นักเรียนได้รับการเรียนรู้ ในเรื่องของการคิด การวางแผนถึงการฝึกฝนตนเอง วิเคราะห์เนื้อหาทางดนตรี ความยาก ง่าย การตีความ เทคนิค อารมณ์ การแสดงออก การสื่อสารถึงผู้ฟัง โดยที่มีการแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง และปรับปรุง ไม่คับแคบ ยอมรับแนวคิดใหม่ๆ มีความขยัน รับผิดชอบ เพื่อนำไปสู่การเสนอผลงานทางดนตรี และพัฒนาตามกระบวนการคิดแบบศิลปิน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการฝึกซ้อมกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง และเตรียมความพร้อมเพื่อก้าวเข้าสู่การเป็นศิลปินกลองสแนร์มาร์ชซึ่งอาชีพต่อไป ซึ่งมีความสอดคล้องกับ หลักสูตรแกนกลางพหุศิลปศึกษา (National Core Arts Standard) ฉบับปี 2014 ของประเทศสหรัฐอเมริกา หลักสูตรพหุศิลปศึกษาซึ่งหนึ่งในรายวิชานั้นคือดนตรี ที่มุ่งเน้น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้คิดกระบวนการคิดทางดนตรี เช่นเดียวกับศิลปิน (Think as Artist) การคิดแบบศิลปิน ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. ขั้นตอนการเลือก การวิเคราะห์ และการตีความงานศิลปะเพื่อการนำเสนอ 2. ขั้นตอนการพัฒนา ปรับปรุง

ด้านเทคนิคและผลงานให้มีคุณภาพเพื่อการนำเสนอ 3. ขั้นตอนการสื่อแสดงถึงความหมายทางศิลปะผ่านการนำเสนอผลงาน สำหรับวิชาดนตรีศึกษา ซึ่งเป็นศาสตร์หนึ่งในพหุศิลป์ (Arts Education) ซึ่งได้แบ่งกระบวนการสอนการปฏิบัติ ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้ (1) ขั้นตอนการเลือก การวิเคราะห์และการตีความ (2) ขั้นตอนการฝึกซ้อม การประเมิน และการปรับปรุง และ(3) ขั้นตอนการแสดงและการนำเสนอผลงานทางดนตรี

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

จากการวิจัยจะเห็นได้ว่าการชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยาอำเภอเมืองสงขลาจังหวัดสงขลาด้วย กระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินได้ผลคะแนนผ่านเกณฑ์การทดสอบมากกว่าค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 และจากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินการจัดการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.25 ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากระบวนการดังกล่าว ส่งผลดีต่อผู้เรียนในด้าน (1) การคิดก่อนเล่น (2) การคิดระหว่างเล่น (3) การคิดหลังเล่น (4) การฝึกซ้อมกลองสแนร์มาร์ชซึ่ง (5) การประเมิน (6) การปรับปรุง และ (7) การแสดงและการนำเสนอผลงานทางดนตรี เพื่อต่อยอดและเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ดังแสดงในภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลวิจัย

การใช้ชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยาอำเภอเมืองสงขลาจังหวัดสงขลาด้วย กระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน ทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนรู้โดยศิลปินเพิ่มความน่าสนใจของตัวนักเรียนเพราะได้เรียนรู้วิธีคิดขั้นตอนการฝึกซ้อมเรียนรู้วิธีแก้ปัญหาโดยตรง และนำความรู้ไปต่อยอดกับการฝึกซ้อมและการเรียนซึ่งมีการเรียนรู้แบบตลอดชีวิตต่อไปได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกลองสแนร์มาร์ชซึ่งในวงโยธวาทิตของโรงเรียนแจ้งวิทยา อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา ด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปินโดยศิลปิน ของนายวร

พล พรหมาคม ผู้วิจัยได้ สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล วิจารณ์แล้วนั้น จนถึงขั้นตอนข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของผู้วิจัยท่านอื่นๆ ต่อไป ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรดนตรีในโรงเรียนมัธยมในประเทศที่ใช้กระบวนการคิดแบบศิลปิน สอนโดยศิลปิน เปรียบเทียบหลักสูตรดนตรีที่ไม่ได้ใช้กระบวนการคิดแบบศิลปิน สอนโดยศิลปิน ส่งผลถึงความแตกต่างในการพัฒนาของผู้เรียนอย่างไร
2. พัฒนาการสอนดนตรีโดยใช้กระบวนการคิดแบบศิลปิน เพื่อศึกษาการพัฒนาของผู้เรียนให้ไปถึงเป้าหมายของการเป็นศิลปินอย่างแท้จริง
3. ศึกษาความพึงพอใจด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปิน
4. ศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้การสอนโดยการใช้มีส่วนร่วมของศิลปินที่ส่งผลต่อการพัฒนาของผู้เรียนด้วยกระบวนการคิดแบบศิลปิน

เอกสารอ้างอิง

- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). *ชุดการเรียนรู้การสอน*. เชียงใหม่: ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (มกราคม - มิถุนายน 2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 5-20.
<https://old.educ.su.ac.th/2013/images/stories/081957-02.pdf>
- โรงเรียนแจ้งวิทยา. (2567). *โรงเรียนแจ้งวิทยา*. เข้าถึงได้จาก โรงเรียนแจ้งวิทยา: <https://jvs.ac.th/>
- วิชาญ แก้วทอง. (2567). ประวัติวงโยธวาทิตโรงเรียนแจ้งวิทยา. (ยุธนา เฟิงสุริยา, ผู้สัมภาษณ์)
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2560). การประเมินผลความสามารถอย่างแท้จริงด้วยการประเมินผลแบบกระบวนการ. *วารสารเพลงดนตรี วิทยาลัยดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยมหิดล*, 26 - 36.
- Cunningham Cunningham, J., Krull, C., Land, N., & Russell, S. (2000). *Motivating students to be self-reflective learners through goal setting and self-evaluation*.
https://www.researchgate.net/publication/234669414_Motivating_Students_To_Be_Self-Reflective_Learners_through_Goal-Setting_and_Self-Evaluation
- Elizabeth A. Barlowski (2013). Students Learning Objectives: One Potion for Measurement
- National Coalition for Core Arts Standard (2014). *National Core Arts Standard*.
<https://www.nationalartsstandards.org/>